

Basın Haber Ajansı

KUPÜR DERLEME MERKEZİ

Tuna Cad. 14/3 Yenişehir — ANKARA
P. K. 1071 Yenişehir — ANKARA
Tel : 33 73 10 — 33 73 11

Kupür No. :

Kod No. :

Kupür Tarihi : 11 Mayıs 1986

BAZARIN PENCERESİNDEN

G - GONEŞ Selçuk EREZ Milliyet

Canlar tabii ki ölesi değil!

Türk kültürüne çok önemli katkılarda bulunmuş, onu zenginleştirmiş olan bir yurtdaşımızı kaybetmiş bulunuyoruz: Haldun Taner önemli bir bölümü yabancı dillere çevrilmiş olan 8 hikaye kitabı, 13 oynanmış piyesi, 10 kabare oyunu, toplam 75 kitabıyla ve köşe yazılarıyla düşünce hayatımıza değişik boyutlar kazandırmış olan bir yazardı. Eserlerini okudukça "Eğer Türkçe yerine bugün uluslararası piyasada geçerli dillerden biriyle yazmış olsaydı yeryüzünde en çok okunan bir yazar olarak bellenirdi" diye düşünmüştümdür.

Türkçe, yarın yaygın kültür dilleri arasında yer alırsa bunda kuşkusuz Taner'in önemli bir rolü olacaktır. Böyle bir yazarla aynı çağda yaşamış, eserlerini okumuş olduğum için bahtiyar hissedim kendimi...

Zamanla onu daha yakından tanıyabildim: Eserlerini nasıl tasarladığını, nasıl geliştirdiğini izleme fırsatını da bulabilmişim. 1960'larda 147'lik olduğu günleri, sonra Türkiye'de ilk kabare tiyatrosu denemelerine giriştiğini, Keşanlı Ali'yi yazdığını hatırlıyorum...

Yazı yazarken onu usta bellemiş, eleştirilerinden yararlanmışımdır. Kullandığım "Pazarın Penceresinden" başlığı da onun düşündüğü bir başlıktır.

Bir söyleşisinde çok erken uyanıp masanın başına geçtiğini, onikiye kadar yazdığını anlatmıştı; "Öğleden sonra yazı yazmıyorum ama yine çalışıyorum. İncelemek, düşünmek, konuşmak gibi çalışma uzantılarımı masa

başında olmadan sürdürüyorum!" demişti. Birgün Mühürdar'daki evinde zihninde yavaş yavaş şekillendirdiği bir öyküsünü, orada kıyıya yakın eski bir konağın selamlık bölümünün uzantısı olan ağaçlı bir taraçadan rahatça görülen iki kayalığa konan martıları anlatırken bu öğleden sonrası çalışmalarının ne olduğunu kavramıştım: Hikayelerini anlata anlata, dinleyenlerin tepkisini tarta tarta geliştiriyordu..

İki yıl önce bir kalp rahatsızlığı geçirdiğinde "Ölümü her zaman düşünmüştümdür.. İnsanların biraz da tesadüfen yaşadığı bir ülkede.. İnsan tabii ölümü düşünür. Eğer yapacağı çok şey olursa ölümden daha çok korkar!" dediğini hatırlıyorum.

Olağanüstü yeteneklerine ve bunda yoğun çalışmasına rağmen her tasarladığını gerçekleştiremeden gitti! Daha ne güzel projeleri, ne iyi düşünceleri vardı..

Bir kitabının başlığı "Ölürse ten ölür, canlar ölesi değil"di: Bu kitabının önsözünde şöyle demişti: "Bu portreleri yazarken bir vefa borcunu yerine getirmekten ya da yakın geçmişin ilginç bir kişisini yeni kuşaklara tanıtmak kaygısından çok yazarı asıl İten duygunun bu eski dostlarla hayalen de olsa bir kere daha yaşamak özlemi olduğunu burada doğruculukla itiraf etmek gerek!" Ben de bu yazımı aynı nedenle yazdığımı, Seni-yakından tanıyanların çoğu gibi- ölümünün üstünden yirmidört saat bile geçmeden özlemeğe başladığımı itiraf ederim Haldun Taner!

